

at en bestemt sag ønskes prøvet ved en vejledende folkeafstemning?

Siden 1960 er folkeafstemninger i stigende grad blevet benyttet i en række forskellige lande, så jeg mener helt klart, at det faktisk er på tide, at vi her i Danmark sikrer den danske befolkning en direkte mulighed for ved folkeafstemninger at øge indflydelsen på og dermed også interessen for vort demokrati. Der er for mig at se ingen tvivl om, at det ville udvikle demokratiet, og at det ville styrke den politiske interesse, såfremt der var mulighed for den slags folkeafstemninger.

Det er sådan, at der er nogle af de tidligere ordførere, der har sagt nogle ting, som jeg godt kort vil kommentere. Jeg forstår faktisk ikke, at man kan være modstander af det her forslag og så bruge argumentet, at det vil devaluere, skal vi sige de valgte råds muligheder for at styre landet. Det er jo sådan, at i de valgte råd, både i byråd og i amtsråd, drøfter vi da meget ofte og behandler forslag, der er fremsat af grupper af befolkningen, og det er jo faktisk ikke så forskelligt fra det her. Så jeg ved ikke, hvad det er, man er bange for.

Hr. Frederik Nørgaard fra Socialdemokratiet siger, at en del af vælgerne, temmelig mange, er imod denne form for folkeafstemninger. Jamen det tror jeg ikke er rigtigt. Det kommer meget an på, hvad det er for emner, man skal have drøftet. Jeg tror generelt, at den danske befolkning meget gerne vil tages med på råd også i en række afgørende sager. Det har vi mange andre gode eksempler på.

Så må jeg sige, at den direkte mulighed for at få befolkningen bedre i tale, få befolkningen gjort mere og mere interesseret, som vi kunne få med folkeafstemninger, ville være ganske glimrende. Der er også rigtig mange emner, der egner sig til at blive lagt ud til sådan en folkeafstemning. Jeg kan da godt her nævne både lokale og regionale folkeafstemninger, når mindst 5 pct. af de stemmeberettigede skriftligt anmoder derom.

Vi har i Fremskridtspartiet en helt klar holdning til det her. Vi har nemlig den holdning, at det f.eks., for at nævne et område, er helt klart, at befolkningen ville være interesseret i at få en folkeafstemning om flygtninge- og indvandrerpolitikken. Der er store dele i den, som ville egne sig glimrende til det. Der er ingen tvivl om, at der i befolkningen ville være stor interesse herfor både i de lokale og i de regionale områder.

Derfor må jeg sige, at det danske demokrati ville blive beriget, såfremt vi fik adgang til mere bindende lokale og regionale folkeafstemninger, og derfor skal jeg sluttelig på Fremskridtspartiets vegne varmt anbefale det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten kan tilslutte sig hovedideen i det forslag, der er kommet fra SF, som jo – også sagt til den forrige ordfører – indeholder, at man selvfølgelig ikke kan sætte mindretalsrettligheder til folkeafstemning.

Man kan sige, at forslaget i virkeligheden ikke er specielt vidtgående. Jeg tror faktisk ikke, at det vil få meget store konsekvenser med hensyn til, hvor mange folkeafstemninger der bliver gennemført. Man skal jo bemærke, at de krav, der stilles for at få gennemført en folkeafstemning, faktisk er temmelig restriktive og vil forhindre, at rene småting eller ting, som kun berører en lille gruppe af vælgere i et givet område, vil kunne komme til afstemning.

Når det gælder spørgsmålet om referendum – det vil sige, at en beslutning, der er taget i en kommunalbestyrelse eller et byråd, kommer ud til afstemning – så er kravet faktisk, at man skal samle underskrifter fra 10 pct. af vælgerne i løbet af 3 måneder. Og hvis vi tager de store kommuner som Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune eller Gladsaxe Kommune, er det klart, at det vil være en meget, meget stor opgave at skulle ud og samle 10.000-20.000-30.000-40.000 underskrifter i løbet af 3 måneder. Derfor vil det kun være forbeholdt ting, som virkelig optager store dele af befolkningen, hvor der er en umiddelbar lydhørhed i forhold til det, og her synes jeg så så meget desto mere, at det er rigtigt at sige, at der kan man så gennemføre den type afstemninger.

Jeg vil nævne en enkelt ting, hvor jeg synes, man skal overveje, hvorvidt det er en rigtig idé eller ej, nemlig ideen om, at kommunalbestyrelsen eller byrådet skal stå for udsendelse af agitationmateriale, hvor der argumenteres med et ja eller et nej. Jeg er ikke sikker på, det er en god idé.

Jeg mener nemlig, at erfaringerne fra folkeafstemningerne om EU med al ønskelig tydelighed viser, at der kan være mange forskellige begrundelser for at sige ja til mere Union, og der kan så sandelig også være mange forskellige begrundelser for at sige nej til mere Union. Jeg er bange for, at man ligesom får en slags patent